

Patrioten

Sandheden skal gøre Eder frie

Politiet har mistet herredømmet

Politifolkenes uværdige angst for en konfrontation med de fremmede har nu ført til, at politiet har mistet herredømmet på Nørrebro, og respekten for politiet er væk.

Politiet tager sig stadig godt ud, når man er i udstyret, men desværre dækker det drabelige udseende ikke over noget reelt. I virkelighedens verden er politiet jo desværre allerede bukket under for indvandrerknægtenes direkte udfordring. Da det kom til stykket, var politiet end ikke i stand til at forhindre de muhamedanske indvandrerbanders åbenlyse og nærmest demonstrative hærgen i ghettoerne.

Det er nu helt åbenlyst, at politiet har mistet kontrollen på Nørrebro. Efter alt at dømmen har indvandrerbanderne overtaget kontrollen og de udøver denne kontrol fuldstændigt, som det passer dem. Nu kan vi altså se, hvad de mange store ord fra politiets side er værd, de er intet værd, for når det kommer til stykket, så er det ikke længere politiet, der bestemmer i dette kvarter. »Det skal vi have stoppet, og det er der, vi lægger tyngden i første omgang, siger chefpolitiinspektør Per Larsen fra Københavns Politi. - Vi vil understrege, at det ikke er de tilfældige bandetyper, der hersker derude, men ordensmagten. Vi vil meget kraftigt markere, at dette kan hverken vi eller borgerne acceptere, fastslår Per Larsen.« Men det er jo netop tilfældige indvandrerbander, der rent faktisk hersker på Nørrebro! Det er ikke længere politiet, der bestemmer på Nørrebro, og hvorfor er let at indse. Det danske politi vover simpelthen ikke at slå til mod indvandrerbanderne, og det er man simpelthen nødt til, hvis man skal gøre det helt klart for indvandrer miljøet, hvem der bestemmer. Politiet kan ikke blive ved med at vige tilbage af angst for en konfrontation med indvandrerbanderne og samtidigt beholde herredømmet på Nørrebro, det er helt umuligt. Samtidigt er det jo også indlysende, at almindelige danskere mister enhver respekt for et politi, der ikke kan klare indvandrerbanderne.

Kampen mod islam er en kamp for danskheden !

Årgang 4, Nummer 7

Marts 2009

Hør Radio Holger!

Nu kan man høre **Radio Holger Internet** overalt på denne internetadresse: www.radioholger.dk, og der sendes i de almindeligt anvendte og meget praktiske lydformater rm og mp3.

Et komisk forbud

I forbindelse med sagen om Gert Wilders er der fremkommet en oplysning af ren komisk natur. Da medierne rapporterede om sagen, så opdagede et par af medierne, at Gert Wilders film *Fitna* tilsyneladende var blevet forbudt af Europa-parlamentet. Det har ingen jo hørt om før, og det siger vel noget om Europa-parlamentet. Parlamentet er så ubetydeligt, at ingen hører om dets såkaldte forbud, der heller ikke er virkelige forbud, for Europa-parlamentet har ingen kompetence til at forbyde noget som helst. Og der er da heller ikke nogen, der har taget parlamentets nyopdagede såkaldte forbud mod *Fitna*-filmen alvorligt.

Globaliseringens sammenbrud

Kommentar af Kaj Vilhelmsen

Illusionen om det lykkelige og velhavende globaliserede samfund bryder nu sammen, og det bliver tydeligt, at dette samfund blot er en hæsli og kaotisk fattiggård, der på ingen måde kan imødekomme det naturlige folkelige krav om en anstændig tilværelse. Nu ser man for alvor rådden skaben vælde frem overalt i dette modbydelige kosmopolitiske samfund, banker og erhvervs virksomheder styrter sammen, og tusinder af danske lønmodtagere bliver arbejdsløse og må gå fra deres nye og dyre huse. Det hele var ikke andet end en illusion, og selv medierne må modstræbende erkende det kosmopolitiske samfunds begyndende fallit. Medierne skriver: »En omfattende jobkrise med tab af arbejdspladser i den helt store stil har ramt Danmark. I mange brancher er antallet af opslåede job 70-80 procent færre end sidste år. Det gælder inden for industri, transport og byggefag, men også mange andre brancher er hårdt ramt, herunder service-, design- og telebranchen. På sidstnævnte område er antallet af jobopslag f.eks. faldet med 72,2 procent. Det viser nye tal fra Dansk Jobindeks, der udarbejdes af jobdatabasen Jobindeks og Danske Bank. Indekset opfanger alle ledige stillinger på internettet, herunder opslagene på virksomhedernes egne hjemmesider. Og samtidig bestormes Danmarks største virksomheder nærmest af personer, der søger ledige stillinger. Flere steder meldes om hundredvis af ansøgninger til ét enkelt job.« Ja, og dette er bare begyndelsen på det hele, det store sammenbrud for det nuværende danske samfund står for, simpelthen fordi man har forbundet sig så snævert med det sammenbrydende globale samfund, at det trækker det danske samfund ned i afgrunden. Dette er jo internationalismens vanvittigt høje pris, at Danmark forvandles til en ynkelig fattiggård. Gennem årtier har man fortalt danskerne, at globaliseringen var lykken, og men nu ser man, at globalisering blot er et andet ord for fattigdom. Der kan ikke skabes varig velstand gennem internationalisme og globalisering, for noget sådant betyder altid bare større sårbarhed over for en forrykt omverden, og før eller siden vil det gå galt. Velstand kan kun skabes gennem en stærk og fornuftig national politik, der isolerer landet så meget som muligt fra det kosmopolitiske kaos. Nok bør man have en vis samhandel med udlandet, men man bør aldrig gøre sig af-

hængige af udlandet, for det fører direkte i katastrofen. Og nu skal almindelige danskere så betale for de danske politikeres vanvittige globaliseringsiver, og det bliver dyrt.

Men nu skal man ikke tro, at de herskende her i samfundet har nogen medlidenhed med de danskere, som skal betale globaliseringens omkostninger, nej, sådan er det ikke, for de herskende tænker bare på, om de fremmede klarer sig godt. Medierne skriver: »Krisen sender en lang række unge i Danmark ud i arbejdsløshed. Nu viser nye tal fra Beskæftigelsesministeriet, at unge indvandrere overraskende klarer sig bedre gennem krisen end unge danskere. Det skriver Dansk Arbejdsgiverforenings nyhedsbrev. Ifølge tallene stiger ledigheden hos unge under 30 år markant langsommere hos indvandrere fra ikke-vestlige lande end hos danske unge. Det giver sig især udtryk på kontanthjælpsområdet, inklusive i matchgruppe 4 og 5, er forskellen mere markant med en stigning på henholdsvis 15 procent for danskerne og tre procent for indvandre og efterkommere fra ikke-vestlige lande. Lektor på Aalborg Universitet, Christian Albrekt Larsen, er positivt overrasket over udviklingen. - Hvis tallene holder, er det utroligt positivt. Man kunne have frygtet, at de unge indvandrere ville blive hårdest ramt af den stigende ledighed. Så ville den positive bølge, der har været, kun have haft den effekt, at de unge indvandrere lige nåede ind og snuse til arbejdsmarkedet, før de røg ud igen, siger han til Agenda.« Ja, det er da "utroligt positivt", at det bare er unge danskere, der rammes og ikke de fremmede? Dette er altså holdningen hos vore såkaldte eksperter, og det viser klart, at det er helt forkert at overlade noget som helst til den slags forræderiske individer. Deres utrolige leflen for de fremmede bør føre til en fjernelse af eksperterne fra samfundsdebatten, for når de sætter de fremmedes velfærd højere end danskernes, så har de slet ikke noget at gøre i en dansk offentlighed. Men lad os dog håbe, at de unge danskere nægter at betale prisen for globaliseringens vanvid, og at de vender sig imod systemet og de fremmede. Når det begynder at gøre ondt på de unge danskere, så kan det jo dog være, at de vælger at slå sig fri af samfundets råddenskab.

Nyheder

Den engelske fejhed

Den hollandske politiker Geert Wilders blev den 12. februar nægtet indrejse til Storbritannien og sat på et fly fra lufthavnen i Heathrow tilbage til Holland. Det oplyser Dansk Folkepartis udenrigsordfører Søren Espersen. Espersen er stærkt »opbragt over afvisningen«, skriver han i en meddelelse, og derfor vil han have udenrigsminister Per Stig Møller (K) til at tage sagen op med sin britiske kollega David Miliband. Geert Wilders er kendt for sin film *Fitna*, der sammenligner islam med terrorisme, og som har vakt interesse og debat i store dele af verden. Den britiske regering har nægtet Geert Wilders at komme til landet ved at benytte sig af en EU-lov, der tillader et medlemsland at nægte personer indrejse, hvis de er til fare for landets sikkerhed. Men det er uacceptabelt, mener Espersen: »Vi kan ikke acceptere en situation, hvor folkevalgte politikere ikke kan rejse frit i Europa, og hvor en regering, der er uenig i Wilders budskab vil forhindre ham i at komme ind i landet. Det er et helt grundlæggende brud på ytringsfriheden, som ligger fjernt fra britisk tradition«. Ja, hvad der er på færde her, det er tydeligt nok. De feje stympere i den engelske regering kryber sammen af angst for muhamedanerne i England, og de vil gøre alt for muhamedanerne, også at afskaffe ytringsfriheden. Dette viser vel tydeligt, hvor foragtelige mange af de såkaldte demokratiske politikere er, de er intet værd, og deres uværdige angst forurener hele miljøet. Disse politikere stinker rent ud sagt af angst! Hvordan kan så feje personer tillade sig at sidde i så høje stillinger? Også i England trænger man i højeste grad til en udrensning i den politiske verden, for den engelske regering har nu fuldstændigt ødelagt landets ry som demokratiets fæstning.

Jyllands-Posten skriver da også følgende i sin skarpe leder fra den 12. februar: »Storbritannien har med sin afvisning af den hollandske politiker Geert Wilders markeret endnu et lavpunkt i de vestlige demokratiers ynkelige knæfald for de kræfter, som i religionens navn erstatter argumenter med vold, hærværk og trusler. Det er bogstaveligt taget pinligt ud over alle grænser. Geert Wilders er en kontroversiel politiker, men det burde ikke i sig selv belaste en person i et sam-

Den feje engelske regering vover ikke at lukke Gert Wilders ind i England af angst for de muhamedanske indvandrere.

fund, hvor folket på demokratisk vis vælger sine ledere. Tværtimod er skarpt formulerede holdninger det sunde og levende demokratis forudsætning. Dybest set er det nok heller ikke så meget politisk uenighed med Geert Wilders, der har ført til denne pinlige beslutning. Faktisk fremgår det direkte af begrundelsen, at man frygter larm i gaden, hvis han dukker op. Altså indrømmer den britiske regering, at den hellere bryder den gode internationale tone end risikerer voldsomme reaktioner fra folk, der argumenterer med vold. Det er en skammens dag for Storbritannien.« Ja, så dybt er England sunket, og der er nu grund til at tage et gammelt udtryk op igen. Engang kaldte man England for "det perfide Albion", og udtrykket virker helt velvalgt i denne forbindelse.

Dagbladet B.T. gjorde sig skyldig i injurier, da bladet i april 2007 med et stort opslag på forsiden beskyldte Dansk Folkepartis Morten Messerschmidt for at have heilet, sunget nazisang og dermed hyldet Hitler under en meget våd frokost i Tivoli. Det afgjorde Københavns Byret torsdag den 26. februar. Morten Messerschmidt havde anklaget B.T. for injurier og krævet 100.000 kroner som godtgørelse for de personlige omkostninger, sagen har haft for ham. Dommen betyder, at tidligere chefredaktør Arne Ullum og journalist Jacob Heinel Jensen begge straffes med 10 dagbøder af 500 kr. Desuden skal de dømte betale en godtgørelse for tort på 25.000 kr. til Morten Messerschmidt samt sagens omkostninger. Nu må selv B.T. have opdaget, at den tyske nationalmelodi ikke er en "nazisang" men en sang fra det 19. århundrede.

Nyheder

En fremmeds storhedsvanvid

Den forulykkede perker Naser Khader er blevet grebet af et sandt storhedsvanvid. Efter at have kørt sit eget sygelige partiprojekt i grøften, så leder han nu efter andre partier, der tør løbe risikoen ved at have ham inden for dørene, samtidigt med, at han giver udtryk for, at han bare kan vælge og vrage blandt partierne, der naturligvis bør være taknemmelige for hans interesse. Medierne skriver om dette udbrud af storhedsvanvid: »I disse dage holder han tænkepause: »Og så vil jeg forhandle«, lød det i sidste uge fra Naser Khader. Pausen skal bruges til at beslutte, om det er hos Venstre eller konservative, Khaders fremtid ligger. Begejstringen i Venstres gruppe er til at overse. »Det er decideret ulækkert«, lyder det fra en kilde. Medlem af Udenrigsudvalget og indfødsretsordfører Gitte Lillelund Bech har endnu ikke taget stilling til, hvad hun vil sige, hvis Khader skulle søge om optagelse. En ansøgning, der i givet fald skal godkendes i partigruppen. Som statsministeren har sagt, kommer man kun frem i politik, hvis man står tidligt op om morgenen og arbejder hårdt«, konstaterer Gitte Lillelund Bech, som ikke mener, at hendes parti skal gøre noget aktivt for at få Khader i folden. Et andet V-gruppemedlem formulerer sig således: »Det er grotesk at lytte til, at Naser Khader tror, at han er i en gunstig forhandlingsposition. Han skal være glad hvis han kan få en plads hos enten os eller konservative«. Samme melding kommer fra en af partifællerne, der ikke ønsker at lægge navn til kritikken, men som »ikke kan se Khader i Venstre«. Ja, mediernes yndlingsperker Naser Khader er faldet fra tinderne, og alle kan nu se, at han bare er en selvovervurderende nar, der intet ved om dansk politik. Han har nu større chancer i syrisk politik end i dansk, hvilket vel også er rimeligt nok!

Et nyttigt indblik

Med en række udsendelser i dansk fjernsyn har man givet danskerne et ganske udmærket indtryk af forholdene for de danske soldater i Afghanistan. Det har været meget illustrativt, for de skildrede forhold har klart fortalt os, hvorfor de danske og de andre allierede soldater aldrig vil sejre over de elendigt udrustede bondesoldater fra Taliban. Det er rørende enkelt, og fjernsynsudsendel-

serne har ubarmhjertigt afsløret det. Det er soldaternes komplette mangel på had til fjenden. Hvis man vil sejre over en fjende, så må man nødvendigvis også hade denne fjende og ønske at udrydde fjenden. En krig er jo ingen humanitær operation men en udryddelsesoperation, og før man har forstået dette, kan man ikke vinde en krig. De danske soldater spiller deres tid i en krig, som de intet virkeligt føler for og derfor heller ikke kan vinde. Jo, de danske soldater er skam sympatiske og dygtige fyre, men det er jo for Fanden ikke det, der er behov for, det er viljen til udryddelsen af fjenden. Det er det eneste, der tæller i en krig. Når de danske soldater ikke har denne vilje, så kan de lige så godt komme hjem igen. Og så må de danske soldater forstå, at man ikke kan adskille kampen mod Taliban fra kampen mod islam, for Taliban i Afghanistan er simpelthen islam, og det er en kunstig skelnen, når man forsøger at indbilde sig, at man kan bekæmpe Taliban isoleret fra det øvrige islamiske samfund. Det er en ren illusion, der måske gør sig i en politisk korrekt instruktionsbog men ikke har den ringeste tilknytning til virkeligheden. I øvrigt kan man jo heller ikke forsvare Danmark mod den muhamedanske fare ved at rakke rundt i Afghanistan, så operationerne i Afghanistan er sikkerhedsmæssigt set helt udsigtsløse. Danmark kan kun forsvares i Danmark.

Villy Søvndal siges i medierne at være klar med jernnæven for at få stoppet bandekrigen. Det er ikke nok, at der bliver indsat ekstra betjente på gaden, der skal også gøres noget ved hovedpersonernes tilholdssteder. - Rockerborgene skal væk - om nødvendigt nedrives fysisk. Det kan ikke passe, at der ligger rockerborge midt i et tæt beboet område med børnefamilier og ældre medborgere, siger Villy Søvndal. Jo, Hr. Søvndahl, men så skal Gellerup, Tingbjerg, Nørrebro og de andre fremmedghettoer vel også rives ned og indvandrerne skal væk, bare væk. Det kan vel ikke være meningen, at der skal bo farlige og skydegale indvandrere blandt børnefamilier og ældre medborgere? Det taler Hr. Søvndahl mærkeligt nok ikke om. Jo, også Hr. Søvndahl er en ussel kujon, der nok tør hyle op om rockerne men kryber for indvandrerbanditterne.

Nyheder

Tjekkisk fornuft

Tjekkiets præsident har en meget realistisk og fornuftig opfattelse af, hvad EU-parlamentet i virkeligheden er for en forsamling, og det gør ham naturligvis ikke særlig populær i samme parlament. Medierne skriver: »Mere magt til de folkevalgte politikere i Europaparlamentet vil blot skabe et større demokratisk underskud i unionen. Sådan lød den kontante besked fra Tjekkiets EU-skeptiske præsident, Vaclav Klaus, da han onsdag besøgte EU-parlamentet i Bruxelles. Præsidenten for EU's nuværende formandsland stoler ganske enkelt ikke på, at EU-politikerne er i tråd med ønskerne i de 27 EU-lande, og derfor bør magten ruller tilbage til nationalstaterne, lød hovedbudskabet. - Ved at styrke Europaparlamentets rolle gør man bare problemerne værre og skaber en endnu større afstand mellem borgerne i de europæiske lande og unionens institutioner, sagde Klaus blandt andet. Ifølge nyhedsbureauet AP sagde tjekken også, at unionen er blevet et udemokratisk og elitært projekt, som kan sammenlignes med de kommunistiske diktaturer i Østeuropa, som forbød alternative tanker. Klaus' meget kontante udtalelser fik flere af EU-parlamentets 785 medlemmer til at udvandre fra salen, mens parlamentets EU-skeptikere bød ind med store bifald.« Ja, hos EU-pamperne er sandheden naturligvis ilde hørt, men det er jo netop som den tjekkiske præsident fremhæver, at EU-parlamentarikerne udgør en trussel mod demokratiet i Europa. Parlamentets bestandige forsøg på at tilrive sig magten over de europæiske folkeslag er ikke alene udemokratisk men utåleligt, og nationalstaterne burde sætte parlamentet på plads. EU-parlamentet skal slet ikke have nogen magt, al magten skal tilbage til nationalstaterne, så de enkelte folkeslag selv kan bestemme over egne forhold.

Nyt fra stikkercentralen

Stikkercentralen Dokumentations- og Rådgivningscenteret om Racediskrimination (DRC) er nu i fuld gang igen. Endnu engang forsøger den juridiske pøbel på centeret at få iværksat en såkaldt racismesag. Men nu skal det så være i FN-regi, da rigsadvokaten jo måtte afvise centerets dumme fantasier. Medierne skriver: »FN kom-

mer til at afgøre, om flere fremtrædende medlemmer af Dansk Folkeparti, herunder partiformand Pia Kjærsgaard, gik over stregen, da de sammenlignede muslimer med nazister og tørklæder med hagekors. Først i det nye år vil der dumpe en klage ind af brevsprækken hos FN's Menneskerettighedskomiteé i Genève. Afsenderen er Dokumentations- og Rådgivningscenteret om Racediskrimination (DRC). Klagen skyldes, at rigsadvokaten netop har afvist at behandle en klage fra centret over Pia Kjærsgaard og EU-parlamentariker Mogens Camre samt to folketingsmedlemmer, Søren Krarup og Morten Messerschmidt. "Anklagemyndigheden er på vej ud i at snyde på vægten ved ikke at ville tage stilling til indholdet af sagen. I stedet siger rigsadvokaten: I har slet ikke lov til at klage. Og Danmark vil sandsynligvis starte med at sige det samme over for FN, så vi har allerede vundet den første sejr, hvis Menneskerettighedskomiteen beslutter sig for at se på indholdet. Så kommer spørgsmålet selvfølgelig, om FN mener, at konventionerne er overtrådt," siger centerleder Niels-Erik Hansen.«

Det er helt uforståeligt, at det netop er stikkercentralen Dokumentations- og Rådgivningscenteret om Racediskrimination, der klager til FN, for hvis nogen skulle klage i anledning af denne sag, så burde det da være nazisterne, der her ligefrem bliver sammenlignet med muhamedanere. Nej, men den statsbetalte stikkercentral har klaget og vil klage, bare fordi nogle medlemmer af Dansk Folkeparti har sagt noget, som juristerne i stikkercentralen ikke synes om. Og nu er det jo så, at man må spørge, hvem har egentlig ophøjet juristerne i stikkercentralen til at være formyndere for al folket? Er vi virkelig gået glip af en guddommelig åbenbaring, der har ophøjet stikkercentralen til at være øverste formynder for meningsdannelsen i Danmark? I øvrigt er stikkercentralens klage til FN jo fuldstændig meningsløs, for det er ikke Menneskerettighedskomiteen under FN, der bestemmer, hvad danskerne skal sammenligne dette eller hint med, det gør danskerne selv. Og den juridiske pøbel på stikkercentralen skal aldeles ikke blande sig i, hvad danskerne siger, for danskerne er trætte af centerets uværdige indblanding i andre menneskers meninger og udtalelser.

Dansk Folkeparti og jøderne

Overgreb og chikane mod de danske jøder øges hver gang, der er konflikter i Mellemøsten. Blot i januar i år har Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination modtaget 20 indrapporteringer om »antisemitiske hændelser,« og det er flere end i hele år 2008. På Christiansborg vil adskillige partier nu gribe til handling. Dansk Folkeparti vil skride til handling over for problematikken. Partiet opfordrer regeringen til hurtigt at fremsætte en handlingsplan på området. - En fælles handlingsplan vil sende bølger ud i samfundet og skabe en forståelse for problemet, siger uddannelsesordfører Martin Henriksen (DF). Han foreslår blandt andet, at undervisning og oplysning om jødernes historie og kultur i folkeskolen bliver optrappet.

Martin Henriksen er dog her helt urealistisk, for hvorfor skulle større historisk viden om det jødiske folks historie og kultur nødvendigvis skabe større forståelse for jøderne? Det er jo bekendt, at mange ivrige anti-semitter i historien også har haft stor indsigt i det jødiske folks historie og kultur. Forfatteren Harald Nielsen var f.eks. en stor anti-semit i mellemkrigstiden og i begyndelsen af 1940erne, men han havde også samtidig en meget omfattende viden om det jødiske folk. Eller hvad med Martin Luther, var han uden viden om det jødiske folks historie og kultur, ingen kan vist med rette påstå dette! Det er fuldstændigt naivt at tro, at viden om et folk og dets kultur absolut behøver at føre til en forståelse for dette folk i betydningen accept, det kan da lige så vel føre til det modsatte, og det gør det faktisk meget ofte. Tror Martin Henriksen måske, at de muhamedanske imamer er uvidende om jødernes historie og kultur, nej, det er de sandelig ikke, og bl.a. derfor hader de jøderne, som de er i slægt med fra historiens begyndelse og nu konkurrerer om land med. De muhamedanske og arabiske semitter ved mere om de jødiske semitters historie og kultur end europæerne, men de er samtidigt også jødernes mest uforsonlige fjender. Men det er en helt grundlæggende misforståelse, som Martin Henriksen her udtrykker, for det hører til 68-generationens og det nuværende samfundssystems ideologiske kerne, at kendskab giver venskab, men det er i realiteten den mest skøre antagelse, der er set i historien. Nej, kendskab giver netop ikke venskab, simpelthen fordi kendskabet

også afslører sandheden, og den er ikke nødvendigvis smuk. Og når vi aktuelt taler om jøderne, så må vi også konstatere, at mange i begyndelsen var meget positive over for jøderne, men blev negative efterhånden som de fik et større og større kendskab til dem. Det er f.eks. tilfældet med Martin Luther, der først skrev på en meget forstående måde om jøderne i sine tidlige værker men senere i værket *Jøderne og deres Løgne* fuldstændigt ændrede holdning til jøderne. Og man kunne faktisk nævne i snesevis af berygtede antisemitter, som i begyndelsen var meget positive over for jøderne men ændrede holdning efterhånden som de studerede jødernes historie og kultur. Nej, kendskab giver ikke nødvendigvis venskab, kendskab kan sandelig også begrunde et fjendskab.

Og der er da heller ingen grund til at tro, at jøderne i Danmark vil have nogen som helst gavn af, at de bliver særskilt omtalt i den danske folkeskole. Tværtimod vil dette bare bidrage til at rejse jødespørgsmålet igen, fordi de ældre elever naturligvis med rette vil spørge, hvorfor man skal høre om jødernes historie og kultur, når jøderne i Danmark er et ubetydeligt mindretal, der omfatter mindre end 10.000 personer. Skoleelever er ikke idioter, hvis meningsdannelse kan kontrolleres af en skolelærer, og får de indtrykket af, at der foregår en positiv særbehandling af jøderne, så lægger det bare grunden til et senere udbredt fjendskab. Men nu tror Martin Henriksen selvfølgelig, at man ved i folkeskolen at omtale jødernes skæbne kan opbygge en medlidenhed med jøderne hos skoleeleverne, men både psykologien og erfaringen siger os, at det er helt forkert. En systematisk jagt på medlidenhed giver ikke sympati men kvalme, også hos skoleelever. Nej, hvis Dansk Folkeparti virkelig vil holde hånden over jøderne i Danmark, så er der kun én løsning på problemet, og det er en hjemsendelse af de muhamedanske indvandrere. Alle andre tiltag er helt ligegyldige eller direkte skadelige, for det er nu engang de muhamedanske indvandrere, der i vore dage står for konflikten med jøderne. Og man skal ikke forestille sig, at man med lidt undervisning af indvandrerknægte og et par betjente kan forhindre denne konflikt, for den er så omfattende og dybtgående, at den ikke ophører før enten jøderne eller muhamedanerne er væk.

Nyheder

Søde drømme..!

De danske intellektuelle og journalister lader sig styre af ønskedrømme, og disse ønskedrømme formidles ofte videre til offentligheden. I Kristeligt Dagblad ser man bl.a. følgende: » – Der er nærmest total enighed blandt forskerne om, at den iranske revolution var den mest populære i nyere tid, skriver Abbas Milani, direktør for Iranske Studier ved Stanford Universitet i USA i antologien: *The Iranian Revolution* at 30. Populariteten er det dog småt med blandt iranerne i dag. Den islamiske republik eksisterer som myndighed, men den har sat sin folkelige opbakning over styr og har ikke formået at gennemføre sin idé om et religiøst styre i praksis. En række undersøgelser, både iranske og udenlandske, viser, at iranerne har mistillid til præstestyret og betragter det som ineffektivt; de foretrækker i stigende grad at skille religion og politik ad – og de er mindre troende, end de var tidligere. Blandt andet var andelen af iranerne, der beder mindst en gang om ugen, faldet fra 56 procent i 1975 til 40 procent i 2000. – Det revolutionære islamiske projekt er ikke lykkedes. Staten forsøger at styre folks liv, men det lykkes kun i et vist omfang. I det omfang iranerne er religiøse, er det en personlig religiøsitet. De nye religiøse tænkere forsøger netop også at skille religion og politik ad, siger Manni Crone, ph.d. og forsker ved Dansk Institut for Internationale Studier, med speciale i Iran og forholdet mellem religion og politik.«

Dette er jo det rene sludder. For det første godtager Ulla Poulsen en flygtet venstreorienteret iraner som Abbas Milani som kilde til analysen af den religiøse iranske revolutions manglende succes, og det er da klart, at han giver indtryk af, at denne revolution har mistet sin folkelige opbakning, for han er jo netop selv modstander af revolutionen. Hvad skulle denne iraner dog sige andet, når han sidder i udlandet og drømmer om den religiøse revolutions nederlag? For det andet så er det direkte barnligt, når man tror, at undersøgelser om iranernes vaner angående bønner siger noget som helst om den religiøse revolutions livskraft, for det forudsætter nemlig, at en revolution afhænger af den sløve hverdagsborgers indsats, og det er jo slet ikke sandt. Det er jo ikke det store flertal af hverdagsborgere, der

gennemfører religiøse revolutioner, heller ikke i Iran, det er fanatiske og beslutsomme mindretal, der kaster sig ud i noget sådant. Og det vil disse mindretal stadig gøre, når de almindelige borgere helt har opgivet at bede bønner. I Iran har den bevæbnede og fanatiske revolutionsgarde langt større betydning end aldrig så mange vestligt orienterede iranske intellektuelle i Teheran, for hvad kan de gøre, de vil jo ikke ofre deres liv i kampen, som fanatikere i revolutionsgarden er parate til. For det tredje er det også tåbeligt at citere denne Manni Crone ph.d., der taler om de såkaldt moderne religiøse tænkere, for hvad mener hun egentligt med det. Jo, hun mener bare, at hun blandt tusinder af iranske intellektuelle tilfældigvis har fundet et par venstreintellektuelle, der tænker præcis som hun selv gør, men hvad betyder det for den iranske revolutions fremtid, intet som helst! De danske intellektuelle er bundnaive, for ligesom de tror, at kvindekampen er godt på vej i Iran, hvis man ser en studine sidde på en fortorvskafe og drikke kølig hvidvin, så forestiller de sig den muhamedanske revolution i Iran væltet af de uhyre interessante overvejelser om forholdet mellem det religiøse og sekulære som et par tilfældige intellektuelle udveksler på studenterrybel i Teheran. Nej, så nem er verden ikke, og derfor er de danske intellektuelles såkaldte analyser intet værd. Den religiøse iranske revolution falder kun for våbenmagt og ikke for politisk korrekte meningsudvekslinger.

De engelske nationalister går frem

De engelske nationalister går nu stærkt frem. Og British National Party (BNP) har således vundet flere pladser i byråd ved suppleringsvalg i Sydengland. En tidligere konservativ politiker siger om De Konservative: "De var ikke konsekvente nok. Så jeg skiftede. Dette land er ved at blive oversvømmet af muslimer. De vil overtage vores land, men regeringen gør intet. De giver muslimer lov til at prædike vold". BNP vil udvise alle muhamedanere og stoppe al indvandring og meningsmålinger tyder på, at partiet kan vinde én til to pladser ved valget til Europaparlamentet. BNP er repræsenteret i 56 byråd. Ved sidste Parlamentsvalg (2005) fik partiet 0,7 procent af stemmerne. Men ved borgmestervalget i London sidste år fik partiet seks procent.

For et dansk Danmark!

Integrationsministeren Birthe Rønn Hornbech (V) foreslår, at alle udlændinge, der bliver idømt fængselsstraf for overtrædelse af våbenloven, efterfølgende skal sendes ud af landet. Dansk Folkeparti bakker op om forslaget, men partiet vil ikke stoppe her. Der er langt flere kriminelle udlændinge, som ifølge Dansk Folkeparti også skal vises ud af Danmark. Birthe Rønn Hornbech er næsten klar med lovforslaget, der giver mulighed for udvisning efter fængselsdom for overtrædelse af våbenloven. - Vi må gøre alt for at fortælle, at det vil vi simpelthen ikke have. De, der ikke behøver være i landet, må vide, at de har en risiko for at blive udvist. Jeg er meget indstillet på at stramme loven så meget, som overhovedet muligt.

Indvandringen fortsætter

Indvandringen til Danmark fortsætter uanfægtet af den såkaldte stramme fremmedpolitik, og i året 2008 gik det helt galt. Danmarks Statistik oplyser, at over 72.000 personer kom til Danmark sidste år, og indvandringen i dette år er således den største i den periode, Danmarks Statistik har opgjort antallet af indvandrere - det vil sige siden 1928. Det turde altså være helt klart, at fremmedpolitikken har fejlet. Trods alle fremmedvennernes beklagelser over den stramme fremmedpolitik strømmer de fremmede ind i Danmark, og det i et stadigt stigende omfang, og det må og skal stoppes, hvis danskheden skal overleve. Vi kan ikke overleve som danske i et asiatisk samfund, det er en tåbelig illusion, hvis man tror dette. Det er derfor helt nødvendigt, at danskerne bliver ved med at være i flertal i deres eget land, og denne position må forsvares med alle midler. Vi har set utallige eksempler i historien på, hvad der sker, når et folkeslag bliver til et mindretal i eget land, og det har ikke været smukt. Spørgsmålet der nu står tilbage er blot, om politikerne snart bliver klogere og på eget initiativ sender de fremmede hjem, eller om folket selv skal tvinges ud i opgøret med de fremmede.

Månedsskriftet Patrioten
Boks 1848, 2300 København S
www.patrioten.org
mail@patrioten.org